

wōtsin ja muiso ondsin. Häddaste sai kuu.
ninga proua üttelda: „Jummal önnistago
teid!” kui funningas jálle ütles:

Rüggemendi õppetaja! tulle nüüd kohhe
ja laulata neid pari. Pärrast lähme sõma.
Ma tahhan täenna nende osja üsna selgeks
tehha.

Rüggemendi õppetaja pallus wasto ja üt-
les et noor paar peab enne mahhakulutud
sama.

Polle wigga „wastas funningas” ma ol-
len neid isse sün teie keikide ees mahhaku-
lutanud. Pärrast woid neid omma seadusse
järrele ni paljo mahhakulutada kui süddaa fut-
sub. Laulata agga neid rutto pari, mo kõht
tühhi, et same sõma.”

Rüggemendi õppetaja seisis veel wasto,
agga se ei aitnud ühti. Laulatamine moeti
varsil ette ja kui ollime laulatud, läksime sõ-
ma. Nüüd teate armad wannemad, miks.
pärrast ma teid polle sanud pulma kutsuda.

Ma ei tea mitte, ütles wanna issa, ons
se üks unnenäggo woi mis ta on! se on veel
immelikum kui ennemuistse klasist māe lug-
gu! soldat — piiskop! Agga mis konsto-
riumi kõhhus ütles?

Need piddasid mind terve näddal finni.
Agga pärrast, kui funningas tunnistust an-
dis, et ta mind isse läbbi tatsund ja fôlblikko
leidnud ollewad sedda nimme kanda, siis said
ma selle ammeti peale finnitud.

Sellega oolid nore piiskoppi juttud râgi-
dut. Mis peale sedda sündinud, olgo igga-
ühhe ennese arwata. Ni paljo nimmetame
veel, et noor piiskop omma nimmele suggugi
hâbbi ei olle teinud ja fallist abbiellu ellas.

Meil keikidel on üks Issa.

Üks ormas mees, kes sedda luggu sitja
pannud, râgib nenda:

Moune aasta eest ellasin ma ühhes sures
linnas ühhes kõrvalisses ulitsas. (Mo am-